

Nr 183.

Av herrar **Bäcklund** och **Höglund**, om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående utbyggande av inlandsbanan från Kristinehamn
till västra stambanan.

Frågan om den s. k. inlandsbanans framdragande till lämplig anknytningspunkt vid västra stambanan efter statsinköpet av Mora—Vänerns järnväg har blivit så aktuell, att statsmakterna böra ägna sin uppmärksamhet åt detta spörsmål. Därigenom att Mora—Vänerns järnväg kom att införas med inlandsbanans sydligare sträckning, så kom banan att nå Vänern på dess östra sida vid Kristinehamn, varifrån det synes vara den naturliga fortsättningen att genom nybyggnad söka lämplig anknytning till västra stambanan.

Då inlandsbanan fått en avsevärd längd från Kristinehamn norrut, vilken torde i en nära framtid komma att ytterligare utökas, så synes det vara på tiden att ordna dess sydligare del, så att trafiken till och från vår största sjöfartsstad Göteborg må kunna ske på sådant sätt, att resande och godstrafiken förbehålles statsbanan hela vägen. Under nu rådande förhållanden är det Bergslagernas järnväg, som tillföres stora fördelar av inlandsbanans trafik, vilken nu går över Bergslagernas järnväg å sträckan Herrhult—Göteborg.

Enligt riksdagens skrivelse nr 192 år 1916 har riksdagen bifallit Kungl. Maj:ts proposition om anslag å 37,500 kronor till Västergötland—Göteborgs järnväg för att vid utbyggandet av järnvägslinjen Torved—Gullspång få järnvägsbanken å sträckan Torved—Stenbrotorp utfylld till sådan bredd, att den vid eventuellt inköp av staten skulle kunna ingå i den påtänkta statsbanelinjen Kristinehamn—Töreboda, om denna komme till utförande. Av detta synes framgå, att Töreboda station vid västra stamba-

nan allaredan då varit ifrågasatt som lämplig anknypningspunkt för inlandsbanan.

Ett mycket livligt intresse förefanns allaredan 1916 inom Skaraborgs län för denna påtänkta statsbanedel genom länet. Detta intresse kom till synes å talrikt besökta möten, som då höllos i städerna Mariestad, Lidköping, Skara och Falköping. I uttalandena från dessa möten framgick, att önskemålen om banans sträckning vore avgjort för en sträckning Kristinehamn—Mariestad—Skara—Falköping Ranten.¹⁾

Meningen med denna motion är icke att dra i härnad för något speciellt önskemål angående sträckningen av inlandsbanan fram till västra stambanan, utan huvudfrågan för oss är att få till stånd en allsidig utredning, så att statsmakterna snarast möjligt måtte kunna besluta om byggandet av den del av inlandsbanan, som skall bli förbindelsen från Kristinehamn till lämplig anknypningspunkt å västra stambanan.

I dessa nödhjälpsarbetenas tider kan man icke annat än beklaga, att ett spörsmål som detta skall ligga outrett och att ett så produktivt arbete som byggandet av denna bandel icke skall kunna komma till utförande. Då det kan tänkas, att samma svårigheter på arbetsmarknaden förefinnas även under nästa år, så vore det önskligt, om ett arbete som denna banbyggnad vore utredd och kunde påbörjas.

På grund av vad vi anfört få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam utredning angående inlandsbanans utbyggande från Kristinehamn till lämplig anknypningspunkt vid västra stambanan samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunnat föranleda.

Stockholm den 31 januari 1922.

Helge Bäcklund.

C. W. O. Höglund.

---

¹⁾ Dessa mötesresolutioner komma av motionärerna att tillställas vederbörande utskott.